

1. Ti - chá noc, pře - svatá noc. V spán - ku svém
 dý - chá zem, půl - noc od - bi-la, měs - to šlo spát,
 zdřím - li dáv - no i pas - tý-ři stád; jen Bo - ží lás - ka, ta
 bdí, jen Bo - ží lás - ka, ta bdí.

2. Tichá noc, přesvatá noc,
 náhle v ní jásot zní,
 vstávej, lide můj, tmu z očí střes,
 v městě Betlémě Bůh zrozen dnes,
 [: z lásky se člověkem stal. :]

3. Tichá noc, přesvatá noc,
 stín a mráz vůkol nás,
 v hloubi srdce však Gloria hřmí,
 dík, že hříšník se s důvěrou smí
 [: u svaté Rodiny hrát. :]

2. Ti - chá noc, pře - svatá noc, ná - hle v ní

já - sot zní, vstá - vej, li - de můj, tmu z o-čí střeš,

v měs - tě Bet - lé-mě Bůh zrozen dnes, z lás-ky se člo - věkem

stal, z lás-ky se člo - věkem stal.

3. Ti - chá noc, pře - svatá noc, stín a mráz

vů - kol nás, v hlou - bi srd - ce však Glo - ri - a hřmí,

dík, že hříš - ník se s dů - věrou smí u sva - té Ro - di - ny

hřát, u sva - té Ro - di - ny hřát.